

wachu. A kak budzichu póhanjo jeho hódni byli? Tež my
 ſmy jeho najmjenje hódni byli. Grěchi křešćizianow ſu
 najzakóſniſche. Ale Boža luboſćizna ſurowoſć je jo pſche-
 wjedka, ſo je Jeſuſ tola pſchiſchol — a tola pſchi naſ
 hač dženſa woſtał, byrnjež ſo ſmy jeho mało wutrobne
 pſchijeli. A dženſa chze ſ nowa k nam ſańcž a naſcha naj-
 luboſniſcha wobrada Boža bycz. Tu pſched naſ ſtupa
 jeho naſ pytaza ſurowoſć: kak ſo wón we ſwojej
 ſbóžniſkej luboſći wſchón hori, ſo by ſo wobeń jeho lu-
 boſće ſapłomjenik, a my w nim ſwětloſć byli k Božej
 čzeſći; ſo bychy naſche ſymne wutrobny ſo ſahorike, hdyž
 ſaſo jańželow pſchipowjedanje a ſpěwanje ſaſlyſchimy; ſo
 bychmy njebeſtu majeſtoſć teho Bóhčłowjeka w Bethlehem-
 ſkim žłobiku prawje wohladali a poſnali, kajkeho krala we
 nim mamy. To wam wſchém Bóh ſ huady daj!

Ty pak měj džak, měj džak! ty džiwny wěczny Anježe,
 ſo ſy k naſchemu wumóženju wot wotročkowſtwa, ſtyſka a
 ſmjercze ſam do naſcheho čžela pſchiſchol a ſy nam nětko
 wěcznu krasnoſć a njebeſtu dohyczerſku radoſć ſpožczik.
 Daj nam móž Ducha, ſo twoje ewangelijon tak horjewo-
 ſmjemy, ſo w ſtajnej ſwětkej jaſnoſći khodžimy a twoju
 khwalbu ſwěru pſchipowjedamy! Hamjeń!

Boži džen.

„Tak je Bóh tón ſwět lubował, ſo wón ſwojeho jenicžkeho
 narodženeho Syna dał je, ſo bychy wſchitzy, kiž do njeho
 wěrja, ſhubjeni njebyli, ale wěczne žiwjenje měli.“ Hamjeń.

W Křyſtuſu Jeſuſu lubowana woſada. Hdyž ma ſo
 wjetſchej ſhromadžisnje něſchto prawje wulke prajicž, ſchtož
 je ſa wſchitkich wyſozny wažne, ſchtož njedyrbi žadny pſche-
 ſlyſhecž, dha ſo najprjedy praji, ſo dyrbja wſchitzy čziſche
 a ſměrom bycz. Hdyž potom huby mjelcža a wutrobny w
 nadžiji pukotaju, duž ſo dobremu ſłowu dobre město do-
 ſtanje. — Prěnju hodownicžku mějeſche Bóh tón Anjeſ žy-
 ſtemu ſwětu a najprjódzy židowſtemu ludu najwjetſche prajicž,
 ſchtož ſo móžeſche hdy prajicž; haj wón chzynſche jo niz jenož